

عنوان مقاله:

برنامه ریزی فرهنگی جهت ورود تکنولوژی تأمین آسایش مسکن به روستاهای جنوب کشور

محل انتشار:

اولین همایش ملی اندیشه ها و فناوری های نو در معماری (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

امید عطایی - دانشگاه آزاد اسلامی واحد قشم، دانشکده معماری، قشم، ایران

پریا ویولت شکبیا - دانشگاه آزاد اسلامی شبستر، دانشکده هنر و معماری، شبستر، ایران.

خلاصه مقاله:

از نظر معماری بومی مفهوم فرم از اهمیت برخوردار است. الگو گرفتن در بکارگیری جوانب، نگاه نوین به مقوله آسایش است. خنک سازی از جمله جنبه های آسایش محسوب می شود. بدون آرامش سرمایه و خنک سازی در مسکن روستایی در جنوب کشور، هرگز نمی توان مکانی را قابل سکونت تصور نمود. برای نیل به تأمین محیط سرمایشی بویژه در تابستان، می توان از راهکارها و تکنولوژی های مدرن که نیاز به فرهنگ سازی خاص خود دارد، بهره گرفت. مقوله آسایش سرمایه به اس تقاده از مصالح بوم آور و مطلوب سازی شرایط محیطی محدود میشود. توجه به اقلیم یا مکانیزم های سرمایشی - گرمایشی موجب افزایش آرامش، رسیدن به دمای آسایش و جلوگیری از مهاجرت به شهرها و سکونت دائمی در روستاها می شود. در سال های اخیر به مقوله اقلیم گرایی آنچنان پرداخته نشده است. امروزه معماری و مهندسی روستایی کشور نیازمند یک حرکت اساسی در جهت تحقق نیازها، و ضرورت هایی از جمله مقاوم سازی و افزایش بهره وری، افزایش طول عمر مفید ساختمانهای روستایی، افزایش آسایش و مهمتر از همه بهینه تر کردن مصرف انرژی در بناها می باشد که جز با ارتقای کیفیت ساخت و ساز و فرهنگ سازی فراهم نمی گردد. در بررسی حاضر معماری بومی مناطق گرم و مرطوب با در نظر گرفتن پهنه بندی اقلیمی، نحوه ساخت و ساز و ارتباط بنا با محیط اطراف مورد نظر قرار دارد. در این راستا تکنیک استفاده از سرمایش از طریق مصالح بوم آور و معماری بومی بازنگری می شود.

کلمات کلیدی:

برنامه ریزی فرهنگی؛ تکنولوژی ساخت؛ معماری بومی؛ مسکن روستاهای جنوب ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/279763>

